

Pellars - 30 de Maig del 1938

Estimat Pranis: és ho tinc cap paues d'escriure't
avui, fins m'ho dificultat en la mecànica de fer
les lletres. Cada una va pel seu costat, i sóc sempre
tent de dominar-les. Van vagaroses com jo veig fe' una
teupa d'ensai que no' que et passa alguna cosa i no
puc saber què. És prou vintidua femer ben curta
la meua imaginació però des sap on se l'empasta!

Però si les paues no hi són, queda com sempre
la necessitat que m'esperava, i vulque no vulque
hi d'escriure't i vessen tot el que em fa pena,
tot i que farà més santament de fer ho donar
m'ha el corat, me son que em fa bona feata.

Estic exaltada a un gran inspuerent en una perso
na de les meves condicions. De 1/2 d'orje a 1/2 de tres
de la matinala ben estat discutint amb la Pranis
amb una simplicitat espantosa. La Pranis tenia un
dia brillantissim, i me sóc fcaat fe' qui el desapareixia
rà; un taura raalora l'altà em han dret per la
l'una jrides regions celestials, i ~~em~~ em m'ha d'una

